

ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΗ

Η Σεμίνα σε συγγραφικά... κέφια

Στον **ΒΑΣΙΛΗ ΜΠΟΥΖΙΩΤΗ**
v.bouziotis@realnews.gr

Κορυφαία δημοσιογράφος, με ισχυρές «νίκες» στην πολυετή θητεία της στον χώρο, η **Σεμίνα Διγενή** απολαμβάνει τον... ρόλο της συγγραφέως. Το δεύτερο βιβλίο της αγκαλιάζεται με θέρμη από τους αναγνώστες και εκείνη ανοίγει την καρδιά της για όσα αληθινά την «πλουτίζουν».

■ **Κι ενώ το πρώτο σου βιβλίο, το «Κίτρινο Υποβρύχιο», έγινε best seller στους πρώτους δύο μήνες κυκλοφορίας, «Ξαναχτυπάς» με τους «Απείθαρχοι», που μαθαίνω ότι γίνονται ανάρπαστοι. Τι έγινε; Η συγγραφέας παραμέρισε τη δημοσιογραφία;**

Μπα... Η δημοσιογράφος μπήκε στην υπηρεσία της συγγραφής. Δεν φαντάζεσαι πόση μελέτη και έρευνα έριξε η πρώτη για να διευκολύνει το έργο της δεύτερης. Γιατί μπορεί «Οι απείθαρχοι» να κινούνται σε ένα φανταστικό σύμπαν και οι συναντήσεις τους να είναι συγγραφικό αποκλήμα, οι κουβέντες τους, όμως, η βάση δηλαδή του λόγου τους, είναι πραγματικές, τα έχουν πει όσα λέγονται στο βιβλίο. Κι αυτό προέκυψε μέσα από τη σκληρή δουλειά της δημοσιογράφου.

■ **Πώς διανοήθηκαν τη συνύπαρξη π.χ. Χόκινγκ με Γουάινχαουζ, Προυστ με Κοτοπούλη, Μονρόε με Νίνου ή Σαραμάγκου με Βέγγο;**

Πίστεψα πως θα είχαν πολλά να πουν και να μάθουν ο ένας από τον άλλον. Εγραφα, έγραφα και με έναν μαγικό τρόπο προέκυπταν βαθιές σχέσεις και επαφή μεταξύ τους. Συγκινητική και πραγματικά ανατριχιαστική!

■ **Εγώ θεωρώ πιο ανατριχιαστικό το γεγονός ότι το περασμένο καλοκαίρι σχεδίαζες τον... εγκλεισμό 100 ανθρώπων σε έναν ουρανοξύστη, χωρίς δυνατότητα διαφυγής. Προφητικό;**

Επέλεξα αυτά τα μοναδικά πλάσματα με την πεποίθηση ότι δεν χωρούσαν πουθενά. Ηθελα να βρεθούν σε έναν χώρο (όπως ακριβώς θα τον ονειρεύονταν) για «ξαναζήσουν» λίγο ακόμη επανεκκινήσεις αγαπημένων ή ημιτελών στιγμών μιας ζωής, αλλά και για να επιχειρήσουν ερμηνείες αιγιματικών συμφραζομένων της. Κάποιοι θα γίνουν φίλοι, κάποιοι εραστές, κάποιοι θα παραμείνουν εχθροί στην αιωνιότητα, κάποιοι θα γίνουν οικογένεια, κάποιοι θα κάνουν συνέχεια πάρτι, κάποιοι δεν θα σταματούν να αυτοκτονούν.

■ **Εμένα μου αρέσει που όσοι επιθυμούν επισκέπτονται και το ρεπερτόριο της Λήθης, όπου εξαγνίζονται από επώδυνες αναμνήσεις. Κι εδώ διακρίνω κάτι προφητικό...**

Τι εννοείς;

■ **Πρόσφατα δεν είπαν κάποιοι**



«Πλήρωσα πανάκριβα τα δώρα της τηλεόρασης»



Η πολυσχιδής Σεμίνα Διγενή μιλά στην «R» για το οδοκαίνουργιο, έξοχο βιβλίο της «Οι απείθαρχοι», για τη δεκάχρονη απουσία της από την τηλεόραση, αλλά και για τον εαυτό της

επιστήμονες ότι σύντομα θα μπορούμε όσοι θέλουμε να διαγράψουμε τραυματικές αναμνήσεις μας;

Α, ναι, αλλά όλα κι όλα. Το έγραψα πέρυσι πρώτη (γέλια). Επινόησα χώρους όπου λειτουργεί το παντοδύναμο detox, που διαλύει αστραπιαία βασανιστικές λύπες διαρκείας, απομακρύνει τα νεκρά κύτταρα των ενοχών, εξαφανίζει ανεπιθύμητα φουσκώματα του στρες και επουλώνει στη στιγμή ματωμένες ραγάδες των αναμνήσεων. Τέλειο;

■ **Δεν το συζητώ. Μαγικό! Να σε ρωτήσω, το ότι «Οι απείθαρχοι» κυκλοφόρησαν μεσούσης της πανδημίας δυσκόλεψε την κυκλοφορία τους;**

Μαθαίνω πως όχι, άλλωστε υπάρχει η online παραγγελία, οπότε έρχεται στο σπίτι άμεσα και με δωρεάν έξοδα αποστολής. Εκτός αυτού, οι εκδόσεις Κάκτος και ο Γιάννης Λεβέντης αποφάσισαν να διατίθεται και σε e-book.

■ **Συμπληρώθηκαν 10 χρόνια από τότε που εγκατέλειψες την τηλεόραση. Τώρα, πώς το βλέπεις όλο αυτό που έζησες εκεί;**

Μπήκα στην τηλεόραση με ψυχολογία Κολόμβου. Παρασύρθηκα να εξερευνώ, πολλές φορές νομίζοντας πως είναι κάτι άλλο

από αυτό που πραγματικά ήταν. Ήταν ένας νέος κόσμος και εγώ άργησα να το καταλάβω. Μόλις το συνειδητοποίησα, το ταξίδι τελείωσε! Αλλωστε, ό,τι ήταν να εξερευνηθεί εξερευνήθηκε, όσα χρόνια έπρεπε να κατατεθούν σε στούντιο, μοντάζ και συνεντεύξεις κατατέθηκαν. Είκοσι επτά χρόνια περιπλάνηση ήταν αρκετή.

Επρεπε να γυρίσω σπίτι μου.

■ **Υπάρχουν πράγματα που δεν της έχεις συχωρήσει;**

Είχα κενά ζωής εξαιτίας της. Δούλεψα πάρα πολύ σε αυτήν. Αν ξαναέμπαινα στο τούνελ της, θα αφιέρωνα περισσότερο χρόνο στην προστασία του εαυτού μου. Δεν θα του επέτρεπα να δουλεύει 18 και 20 ώρες την ημέρα, δεν θα τον άφηνα να πιστεύει σε φίλους μιας χρήσης και δεν θα του στερούσα τόσες χιλιάδες ώρες από την οικογένειά του. Μου έδωσε πολλά και μεγάλα δώρα η τηλεόραση, μόνο που όλα πληρώθηκαν, τελικά, πανάκριβα!

■ **Πρέπει, πιστεύεις, να αποσύρονται νωρίς τα τηλεοπτικά πρόσωπα;**

Ναι, το πιστεύω αυτό. Από παντού πρέπει να αποχωρείς όταν κινδυνεύεις να χάσεις τον εαυτό σου. Όταν διαπιστώνεις ότι δεν ισχύουν οι κανόνες που ίσχυαν όταν ξεκινούσες τη δουλειά σου, όταν βλέπεις το τοπίο, τα πρόσωπα και τις συντεταγμένες να αλλάζουν, νομίζω πως οφείλεις να επαναπροσδιορίζεσαι... Βλέπω κάποιους να μην αφήνουν με τίποτε το τηλεοπτικό στασίδι, «καίγοντας» κατά κάποιον τρόπο το ένδοξο παρελθόν τους, και με πιάνει θλίψη. Πάντα πίστευα πως ό,τι δεν σε εμπνέει πρέπει να το αποφεύγεις.

■ **Ο χρόνος που περνά π συναισθήματα σου δημιουργεί;**

Με κάνει να αισθάνομαι πιο ασφαλής. Ο Αϊνστάιν είχε πει ότι «για εμάς τους φυσικούς, η διάκριση μεταξύ παρελθόντος, παρόντος και μέλλοντος είναι απλώς ψευδαίσθηση». Ε, λοιπόν, το ίδιο συμβαίνει και με εμάς τους δημοσιογράφους.

■ **Ποιο θεωρείς το μεγαλύτερο πρόβλημα του χαρακτήρα σου;**

Είμαι γεμάτη ελαττώματα, αλλά το βασικότερο είναι ότι παράγω περισσότερη αισιοδοξία απ' όση μπορώ να καταναλώσω!